

man sige: Nå ja, hvad så? Ja, det udløser en lang række andre problemer.

For 3 år siden formulerede jeg første gang det problem, at når udlændingene bliver ældre og f.eks. søger plejehjemsplads, kan det give anledning til ganske store problemer. Det blev kun mødt med hovedrysten på daværende tidspunkt, men jeg har glædet mig over, at flere og flere i den offentlige debat har taget spørgsmålet op. For det giver jo problemer, når danske plejehjem pludselig skal indrettes med personale, mad, lokaler osv., sådan at man kan modtage repræsentanter for det, der på politisk korrekt dansk hedder vores etniske medborgere.

De problemer vil udløse million- og milliardregninger, som hverken stat, amt eller kommune er i stand til at honorere, og derfor bør man allerede på nuværende tidspunkt klart meddele de repræsentanter for vores etniske medborgere, som søger på plejehjem, og som ikke vil affinde sig med de plejehjem og de andre ældreinstitutioner, som de nu engang er indrettet i Danmark, at de selv må finde ud af at finansiere ældreinstitutioner, hvor der f.eks. er indrettet bederum, hvor mænd og kvinder spiser i hvert sit lokale, og hvor kvinder kun må behandles af kvindeligt personale og omvendt.

Så har vi det problem, at når udlændinge opfører sig upassende i Danmark, er det efterhånden blevet sådan, at næsten ligegyldigt, hvad man siger og gør, så bliver der råbt racist efter en. Det får jo mange myndigheder til at holde sig tilbage. Jeg har her en artikel fra B.T. i går, den 26. marts, hvor en somalisk klub på Nørrebro åbent erkender og med billede og med navns nævnelse fortæller, at de da skjuler flygtninge. Rettere sagt er det ikke flygtninge, de skjuler, men afviste asylansøgere, altså personer, som opholder sig ulovligt og illegalt i Danmark. Man har ligefrem en klub ude på Nørrebro, hvor disse mennesker bliver skjult.

Man må jo spørge regeringen om, hvad den agter at gøre ved det. Svaret er larmende tavshed, for man vil ikke gøre noget. Man accepterer, at folk er på dansk jord illegalt. Og jeg er nødt til i den forbindelse at nævne, at hvis en dansker kommer til at overtræde momsloven eller hegnsynsloven eller gøre andre ting, ja, så mangler der jo ikke ressourcer til at følge efter og sørge for, at vedkommende både bliver dømt og afkrævet erstatning og betalinger.

I det hele taget er den måde, vi behandler og opfatter kriminalitet på i Danmark, et problem. Det er blevet sådan, at de fleste borgere føler sig

meget utrygge. Statsministeren siger i åbnings-talen, at kriminaliteten skal bekæmpes internationalt. Det er vi da selvfølgelig enige med statsministeren i, når det gælder den internationale grænseoverskridende kriminalitet.

Men hvad med den kriminalitet, som danskerne oplever uden for deres eget vindue hver eneste dag? Hvad med de danskere, der kommer hjem og finder deres hus fuldstændig endevendt af en narkoman, som har søgt efter penge, og hvor politiet ikke har ressourcer til at lave den fornødne opfølgning? Hvad med de tusinder af danskere, der får stjålet deres biler, deres cykler og alt muligt andet? Ja, dem har man ikke noget tilbud til, andet end at de må henvende sig til deres forsikringsselskab og få erstatning dér.

Derfor er der en stor forskel på det, som statsministeren har gjort til sit image, nemlig menneskesynet og velfærdssamfundet, og virkeligheden. Det hører også med til menneskesynet og velfærdssamfundet, at man kan leve i tryghed og ikke skal være bange for, at kriminelle går ind og gør livet utrygt for en.

En særlig kategori af problemer, som Fremskridtspartiet har rejst, og som er blevet afvist hver gang med besked om, at det ikke var noget særligt problem, fik vi igen i går et eksempel på. Det var Ekstra Bladet, der den 26. marts kunne fortælle om en ældre blind kvinde på 87 år, som af en hjemmehjælper blev lænset for mindst 75.000 kr. Det fremgår af artiklen, at den pågældende hjemmehjælper kan se frem til at få straf i form af samfundstjeneste. Som om den hjemmehjælper ikke har vist, at det eneste, vedkommende ikke skal sættes til, er samfundstjeneste, for den samfundstjeneste at være hjemmehjælper blev i den grad misbrugt til at lænse en gammel, blind dame på 87 år for over 75.000 kr.

De, der i virkeligheden har det objektive ansvar, er kommunen, men da Fremskridtspartiet fremsatte forslag om, at kommuner skal betale erstatning i de sager, blev det afvist af regeringen og af Folketinget. Det er altså den måde, man ser på det i Danmark. Uanset om det er en hjemmehjælper, der stjæler penge fra en gammel, blind kvinde, eller det er en somalisk klub på Nørrebro i København, der fuldstændig i strid med loven skjuler folk, accepterer man det. Det giver mismod i den danske befolkning, og det gør, at den almindelige borger har svært ved at forstå, at det virkelig kan være rigtigt.